

Inklusion på praksisniveau.

Vi har stille morgenstund, hvor det enkelte barn bliver budt ind i fællesskabet. Vi skaber rammerne for, at der kan være rart for alle, dvs. de voksne fordeler sig i huset og sætter stille aktiviteter i gang. Vi justerer os efter hvilke børn, der er kommet.

Vi tilrettelægger struktur i garderoben, så ledes at de børn, for hvem det er svært at klæde sig på, når der er mange omkring dem, kan få ro og plads enten på stuen, eller de kan vente til der er færre børn. Vi skaber små dialoger i garderoben, ved puslebordet, ved oprydning, således at vi skaber grobund for gode relationer.

Vi lytter til børnene, anerkender deres deltagelse i fællesskabet, vi er alle forskellige og kan bidrage med forskelligt til fællesskabet.

Vi sammensætter grupper ud fra forskellige kriterier, så vi er altid opmærksomme på, hvorfor vi sammensætter grupperne, som vi gør. Vi skaber mulighed for nye relationer, styrker spirende/bestående relationer, skaber forskellige fællesskaber m.m.

Vi voksne er opmærksomme på egen ageren. Når vi skal fange børnenes opmærksomhed/gøre tingene interessante, kræver det at vi er motiverede, begejstret, nærværende og "vågne" – "vil du tænke, må du brænde".

Vi går aktivt ind og hjælper børnene i konflikter, sætter ord på følelser, snakker om fordele ved fællesskab, at inddrage flere i legen, hvordan man siger nej tak til at lege m.m.

Vi skaber forskellige forudsætninger for de enkelte børn, således at børnene fungerer i fællesskabet og ikke agerer uhensigtsmæssigt ifht. Alder.

Vi er opmærksomme på vores tilgang til det enkelte barn, er vi inkluderende eller ekskluderende? Vi anvender selvvurderingsskema ifht. til det enkelte barn, hvor er det, vi kan ændre på vores tilgang?

Vi anvender relations cirklen både ifht. voksen/barn og børn/børn.

Vi deler de gode historier og stjernestunder om børnene.

Vi har fortsat inklusion på dagsordenen til vores møder.

1. Forældresamarbejde og forældreinddragelse.

Introduktion:

Som udgangspunkt er barnet et produkt af de relationer og det det indgår i. Når børn mistrives, ex. er ked af det, har svært ved at indgå i relationer eller på anden måde agerer uhensigtsmæssigt skyldes det, at de nære voksne (jer og os) ikke har forstået at imødekomme barnets behov og skabe rammer/strukturer, der skaber tryghed for barnet.

Den kontekst hvori barnets befinder sig, har stor betydning for barnets trivsel.

Med kontekst menes forhold, der spiller ind på hvorledes I/vi agerer i forhold til barnet. Altså når barnet ændrer adfærd, skyldes det ofte at de relationer barnet indgår i, har ændret betingelser:

Eksempler på ændrede betingelser:

I hjemmet: En dårlig nattesøvn, nyt værelse, flytning, ændrede tilknytning til arbejdsmarkedet, skilsmisse, uenighed i slægt eller familierelationer, søskendes udfordringer ift. skole eller relationer, stress, sygdom, kroniske sygdom.

I børnehaven: Omrokeringer ex. der spises frokost med andre voksne end de vanlige, ny studerende/medarbejdere, at de store børn er overgået til SFO. opstart af nye børn eller afprøvning af ændret struktur.

Ovenstående er livsvilkår, som ofte ikke italesættes i børneperspektiv, men som bør tillægges større betydning, idet de har betydning for, hvorledes I/vi indgår i relation til barnet.

Praksis:

I dialog med jer vil vi tale mindre om barnet, men mere om relationer og betingelser for relationen:

Hvilke forhold har betydning for hvorledes I/vi indgår i relationen?

Hvornår ser I/vi barnet i trivsel?

Hvilke rammer er der, når barnet er i trivsel?

Hvorledes kan vi samarbejde om rammer/struktur og tilgang til barnet?

Hvorledes bidrager I/vi?